

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Els Srs. G.E.A. i A.M.A.G. van presentar un escrit de data 26-06-2014, en el que demanaven la modificació de les mesures de la sentència de divorci de 20-10-2011.

Després del trasllat al Mgfc. Ministeri Fiscal, en tràmit de conclusions el Sr. G.E.A. va demanar l'aprovació del conveni, mentre que la Sra. A.M.A.G. va manifestar que es sentia enganyada pel Sr. G.E.A. i que els fills no havien de sortir perjudicats, per la qual cosa deixava la resolució a criteri del jutjador.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 1-03-2016, amb la següent part decisòria: *“DECIDEIX: Estimant parcialment la demanda formulada de comú acord pels Srs. G.E.A. i A.M.A.G., així com desestimant íntegrament la petició tàcita de reducció de la pensió alimentària plantejada pel Sr. G.E.A., homologar i incorporar, a tots els efectes, a la part dispositiva de la present resolució judicial, el conveni regulador de modificació de mesures paternofilials per ells subscrit el dia 26 de juny del 2014 llevat tanmateix pel que fa al pacte cinquè que queda redactat segons allò disposat al Fonament de dret Sisè d'aquesta resolució. I sense fer especial imposició de les costes judicials ocasionades”*.

III.- La representació processal del Sr. G.E.A. va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 31-05-2016, va articular escrit de conclusions, segons el qual i en mèrits dels arguments continguts, demanava la revocació parcial de la resolució dictada a la instància.

El Mgfc. Ministeri Fiscal es va oposar al recurs formulat per informe de data 16-06-2016.

La Sra. A.M.A.G. es va oposar al recurs interposat de contrari i, per escrit de contesta a les conclusions, de data de registre 28-06-2016, va demanar la desestimació del recurs i la imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'únic motiu o greuge que efectua la part recurrent contra la sentència d'instància rau en l'import de la pensió d'aliments. Sustenta que no està d'acord amb el pronunciament de la sentència que no acorda el pacte del conveni que reduïa la pensió a 400 euros i que la manté en 631 euros/mes. Entén que si bé el Batlle pot determinar el quantum de la pensió d'aliments, encara que el procediment s'hagués iniciat de mutu acord, la sentència no ha tingut en consideració tots els elements que obren a les actuacions.

En primer lloc no comparteix l'argument que no s'han produït modificacions respecte la situació anterior, atès que les parts pel conveni de 26-06-2014 van entendre que s'havia de reduir, sense que aquest acord es pugui anul·lar unilateralment sense cap causa justificada, alhora que es tracta d'actes propis.

En segon lloc, argumenta que la retirada de l'acord al conveni és un enuig de la Sra. A.M.A.G. quan comprova que el Sr. G.E.A. ha rebut un ingrés de 24.900 euros, que procedia d'una aportació familiar.

I, en darrer terme, exposa que l'import pactat s'adequa a les necessitats dels fills i a les circumstàncies del cas. Afegeix que la retirada de l'acord es produeix després de proves, de manera que ja no pot produir més proves sobre necessitats o ingressos, i se'l situa en indefensió. Considera que l'import anterior era elevat i no es podia complir l'existència de repetits impagaments de pensions i que ara el Sr. G.E.A. té un altre fill amb la seva parella.

II.- L'objecte de debat es concreta en la determinació del quantum de la pensió d'aliments que inicialment les parts van fixar en 400 euros mensuals a favor dels dos fills menors d'edat, però que la mare, quan va

tenir coneixement d'un ingrés de 24.900 euros en el compte del pare, va decidir no acceptar aquest import fixat en el conveni i va sol·licitar a l'òrgan judicial que fos aquest qui el determinés; extrem que entra dins de les facultats del jutjador per a la protecció i vetlla dels menors d'edat i que justifica fins i tot el desplaçament del principi dispositiu.

Consta a les actuacions que les parts van pactar un conveni regulador de separació, de data 13-07-2009, en el que fixaven una pensió d'aliments de 631 euros, que van acordar mantenir per conveni de divorci de 27-07-2011.

Si s'examina l'existència d'un canvi de circumstàncies en relació a les que es van tenir en compte pel dictat de les sentències de separació i de divorci, no es pot convenir amb el recurrent que la sola signatura d'un conveni de mutu acord que rebaixa la pensió a 400 euros esdevé un canvi de circumstàncies, màxim quan, al marge d'aquest extrem no s'ha acreditat una alteració substancial de les circumstàncies que es van tenir en compte per a establir les pensions d'aliments en els procediments anteriors.

És evident que en matèria de determinació de les pensions d'aliments pels menors i tota vegada que sempre que en un procediment es troba implicat o afectat un menor, l'òrgan judicial ha de vetllar per a la seva cura, protecció i desenvolupament integral, de manera que no es pot acollir l'argument que els acords dels pares que puguin perjudicar la consecució d'aquests principis poden ésser entesos com a actes propis que impedeixin al tribunal la determinació de la pensió d'aliments que entengui adequada a les necessitats dels fills i als ingressos dels progenitors.

Pel que es refereix a l'al·legada indefensió per no haver pogut acreditar els seus ingressos, aquest argument no pot ésser atès. En efecte, cap detriment dels principis d'audiència i de defensa s'ha produït, atès que el jutjador d'instància va obrir el tràmit de proposició i pràctica de les proves on

els litigants van aportar la documentació acreditativa dels seus ingressos. I el Batlle, per tal de copsar amb detall la capacitat econòmica dels progenitors, va acordar per providència de 13-07-2015, com a diligència per a millor proveir, de les que després va donar trasllat a les parts per a formular conclusions complementàries, l'actualització dels punts de la CASS i l'aportació dels extractes bancaris des de gener de 2015.

En consonància amb la prova practicada, es prova que el Sr. G.E.A. encara que només acredita un salari mensual d'uns 1.200 euros, consten en els extractes bancaris ingressos que no es corresponen amb aquest sou (folis 159 a 161), així com l'ingrés de 24.900 euros. En definitiva, dels extractes bancaris apareixen indicadors que proven que el Sr. G.E.A. percep altres ingressos al marge del salari que consta a la CASS. Per altra part, si s'analitzen els consums telefònics dels anys 2014 i 2015, que, en ocasions superen els 300 euros, i que són d'un import rellevant, no es pot argumentar que no es poden atendre les pensions d'aliments (quan la diferència és de poc més de 200 euros entre la establerta i la que es volia fixar), de manera que es produeixen impagaments reiterats, quan les partides que integren el concepte d'aliments són prioritàries a les despeses telefòniques. Tampoc l'existència d'un nou fill pot justificar, com aquesta Sala ha establert reiteradament, que s'hagi de donar lloc a una disminució o detriment de la pensió establerta a favor dels fills preexistents.

Les consideracions anteriors justifiquen el refús del recurs interposat.

III.- Pel que respecta a les costes processals d'aquesta alçada, i atès que el caràcter de la discussió es centra exclusivament en l'import econòmic de la pensió d'aliments, procedeix imposar a la part recurrent les costes processals que es deriven de la desestimació del seu recurs.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. G.E.A. contra la sentència, de data 1-03-2016, dictada per l'Hble. Batlle, i confirmem íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-